

Školske sestre franjevke Krista Kralja

LIST DRUŽBE

Godina XXV.

Svibanj 2021.

Br. 1 (64)

Generalna kuća
Via Bruno Buozzi, 1
00046 Grottaferrata (RM)
ITALIJA
Tel: 0039/06/9412466
E-mail: segreteria.generale@ssfcr.org

120. obljetnica smrti
Majke Margarite Pucher

6. ožujka 1901. – 6. ožujka 2021.

Iskrena znatiželja i potreba poznavanja vlastitih korijena potiču nas da, na putu života i djelovanja naše Družbe, ustrajno i stvaralački istražujemo tragove Majke Margarite. Prepozajemo tako njezin duh čvrstog povjerenja u Božju providnost, duh ljubavi prema zapuštenoj djeci i mladima kao i odlučnu zauzetost za njihovu bolju budućnost, te duh franjevačke skromnosti i radosti u sestrinskom zajedništvu. Bogato je to nasljeđe koje se prenosi sa svakom generacijom sestara.

Okružno pismo vrhovne predstojnice s. M. Klare Šimunović

Generalna kuća

Raduje nas što iz provincija i Rimske regije čujemo kako se vi, drage sestre, s povjerenjem, nadom i uzajamnom pomoći u svojim zajednicama suočavate s pandemijom i kako taj duh predanja prenosite na sve one s kojima surađujte u apostolatu.

Također i mi u Vrhovnoj upravi tražimo uvijek nove načine da vam u ovome trenutku iskažemo svoju blizinu, budući da vas zbog pandemije ne možemo posjetiti kako bismo to željele. Tako smo se, osim naše redovite komunikacije uobičajenim sredstvima, putem Zooma povezale sa svim provincijskim predstojnicama i s Regionalnom predstojnicom na našem sestrinskom online susretu 23. studenog 2020. i 7. travnja 2021. godine.

Na prvom susretu, 23. studenoga, razmijenile smo iskustva iz provincija i Regije, izazove koje pandemija stavlja pred nas, kao i mogućnosti i poticaje za suočavanje s tim izazovima na najbolji mogući način u našem životu i poslanju. Ohrabrike smo jedna drugu da ne dopustimo da nas ova situacija blokira, nego naprotiv, da mudro razabiremo znakove vremena i prilagođavamo se *novoj normalnosti*, ostajući pritom vjerne svome posvećenju i poslanju.

Susret 7. travnja započeo je meditacijom *Hod u vjeri u susretu s Uskrslim* (Iv 20,10-18), s. Maje Ivković iz Bosansko-hrvatske provincije, koja trenutno studira Biblijsku teologiju u Rimu. Nakon ovog obogaćujućeg i poticajnog uvoda, pokušale smo zajedno odgovoriti na pitanja koja smo primile od provincijskih i Regionalne predstojnice. Pitanja su bila grupirana u četiri tematske cjeline: procesi preustroja u provinciji i regiji; izazovi i prilike u vrijeme pandemije; ostvarivanje programa trajnog odgoja, pastoralna mladih i pastoralna zvanja virtualnim putem; Izvanredni vrhovni kapitol. Za prve tri tematske cjeline neke provincijske i Regionalna predstojnica su pripremili i podijelile svoja iskustva te na taj način obogatile sve sudionice. Na

koncu je vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović iznijela objektivne poteškoće zbog kojih je neizvjesno slavlje Izvanrednog vrhovnog kapitula, koji je bio sazvan za veljaču ove godine te kasnije odgođen do dalnjega. Unatoč nesigurnostima, čak i u pandemijskim okolnostima možemo biti ispunjene nadom i zahvalnošću, povjerenjem i kreativnošću, jedinstvom i suradnjom, kako bismo u potpunosti živjele i svjedočile duh naše karizme i poslanja.

Ove godine nastojimo pružiti snažniju podršku svakoj od vas, ohrabriti vas da učvrstite svoj odnos s Bogom i s bližnjima, pojedinačno i kao zajednica, čvrstom vjerom i djelotvornom ljubavlju, kako bi se produbilo i naše jedinstvo u molitvi i blagdanskim proslavama. U zajednici u Generalnoj kući vrlo smo zahvalne Bogu i svećenicima fokolarinima na mogućnosti svakodnevnog slavljenja svete mise u našoj kapeli s nakanom za sve sestre Družbe, posebno za bolesne i one koji ih njeguju, za sestre misionarke, za nova zvanja, za svaku preminulu sestruru i za razne potrebe Crkve i svijeta.

Za Dan Majke Margarite Pucher, povodom 120. obljetnice njezine smrti, duhovno smo se pripremili trodnevnicom. Proslavile smo ga svečanom misom i blagdanskim ručkom. Primjer Majke Margarite koja u svom životu i poslanju nije uzmicala pred težinom kušnji – čak i u odmaku od službe i u samoći – nego je tražila i vršila Božju volju s čvrstom vjerom i iskrenom i velikodušnom ljubavlju prema najsrodašnjima, može biti svjetlo i za nas u trenutnim iskušenjima. Pozvane smo živjeti s velikom zahvalnošću, sa zdravim ponosom i iskrenom radošću ono što je Majka Margarita živjela i svjedočila.

s. Vida Tomažić

Mariborska provincija

U zahvalnosti za baštinu koju nam je predala naša utemeljiteljica Majka Margarita Pucher, 6. ožujka proslavili smo 120. obljetnicu njezinog rođenja za nebo. Obogatili smo se čitanjem okružnice vrhovne predstojnice s. Klare Šimunović u prigodi ove obljetnice. Osobito nas se dojmila snažna ukorijenjenost Majke Margarite u Bogu, pouzdanje u njegov blagoslov i njegovo vodstvo te polaganje svega u Presveto Srce Isusovo.

Kao i svake godine, i ove smo uoči blagdana u svim zajednicama imale noćno klanjanje Presvetom Sakramentu. U Kući matici u Mariboru sestre su molile za sve sestre Družbe zahvaljujući za dar posvećenog života, za dar sestrinstva i moleći za nova duhovna zvanja. Na sam dan, 6. ožujka, u samostanskoj crkvi slavlјena je sveta misa za sve sestre Družbe. Potom su sestre pohodile groblje i molile na grobu naših sestara te zapalile svijeće, po jednu za svaku provinciju i Regiju, kao znak duhovne povezanosti svih živih i pokojnih sestara.

Tijekom drugog vala pandemije koronavirusa, posljednjih dana listopada i početkom studenoga 2020., sedam naših sestara volontiralo je u nekoliko staračkih domova. Zaduženja i pomoć koju su pružale korisnicima bili su različiti od ustanove do ustanove, kao i trajanje volontiranja. Korisnici i djelatnici staračkih domova bili su im jako zahvalni, a za sestre je to bilo bogato iskustvo.

Kad je u siječnju 2021. godine prva pošiljka anti-Covid cjepiva stigla u Sloveniju, namijenjena prvenstveno starijim osobama u staračkim domovima, u prioritetu skupinu za cijepljenje uključene su i naše zajednice u kojima je veći broj starijih sestara. Tako je većina sestara u Provinciji već cijepljena.

U tom su se razdoblju aktivnosti našega apostolata – kateheze i drugi susreti – odvijale na daljinu uz pomoć moderne tehnologije i s puno kreativnosti i domišljatosti. Kreativnost se također ogleda u našem sudjelovanju u raznim medijima: na mrežnoj stranici i društvenim mrežama, u vjerskom tjedniku *Družina* i drugdje.

Provincijsko zborovanje, predviđeno za subotu prije svetkovine Krista Kralja, bilo je odgođeno te je održano kasnije, na treću nedjelju došašća, u kraćem obliku i virtualnim putem. Hvala Bogu da smo se uspjele „povezati“ i „susresti“ sa svim zajednicama i skoro svim sestrama. Povezale smo se i sa sestrama koje su u inozemstvu, tj. u Št. Petru, Rimu i Ugandi. Provincijska predstojnica s. Veronika Verbić pohodila je zajednice u periodu od početka siječnja do sredine veljače.

Na blagdan Krštenja Gospodinova, u nedjelju 10. siječnja 2021., u Repnjama upriličeno je slavlje polaganja doživotnih zavjeta s. Klare Jarc. Zbog mjera koje su trenutno na snazi, na slavlju je sudjelovao mali broj sestara i obitelj s. Klare.

Uspjele smo održati prvi ovogodišnji termin duhovnih vježba, od 14. do 21. veljače, u zajednici u Brezju. Vodio ih je fra Bernard Goličnik OFM. Seminar franjevačke duhovnosti o temi „Kako moliti kao sestre sv. Franje”, koji je trebala voditi članica Bosansko-hrvatske provincije s. Ivanka Mihaljević, nažalost nismo mogle ostvariti zbog pandemije. Međutim, u subotu 27. ožujka, uspjele smo održati sastanak kućnih predstojnica s Provincijskom upravom. Da je situacija to dopustila, ovom bi se susretu bile pridružile i kućne predstojnice i članice provincijske uprave Tršćanske i Austrijske provincije. U jutarnjem dijelu programa provincijski ministar franjevaca fra Marjan Čuden govorio nam je o predstojnici kao onoj koja služi, dok smo popodne razgovarale o raznim aktualnim pitanjima u Provinciji.

Također smo odgovorile na inicijative naše mjesne Crkve. Sudjelovale smo u biblijskom maratonu pod nazivom „Hodit ću među vama“, koji je zbog pandemije održan virtualno, pred Nedjelju Božje riječi. U organizaciji KORUS-a 13. i 14. siječnja sudjelovale smo i na online seminaru za poglavarice i poglavare. O temi „Uvijek smo radili na taj način. Je li moguća promjena?“ govorila su nam tri predavača. Na Svjećnicu, 2. veljače, proslavile smo Dan posvećenoga života. Već tradicionalni susret redovnica i redovnika s mjesnim biskupima pojedinih biskupija ove je godine, zbog pandemije, održan u samo dvije biskupije. Predstavnici redovničkih zajednica okupili su se u Nadbiskupiji u Ljubljani, dok su im se drugi mogli pridružiti putem YouTube kanala.

Hvala Bogu na svemu što u ovim posebnim okolnostima možemo živjeti i činiti na sasvim nove i inovativne načine.

s. Angela Zanjković

Splitska provincija

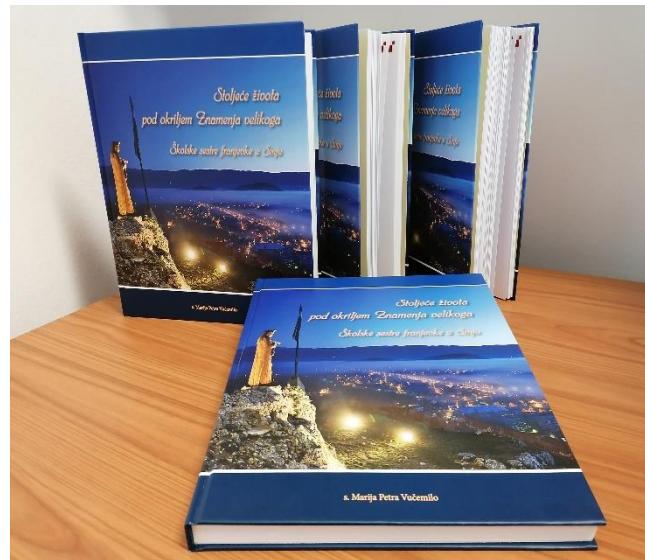
Osim *korone* koja je pogodila cijeli svijet, i koja još ne jenjava, našu domovinu Hrvatsku pogodili su razorni potresi koncem 2020. i početkom 2021. godine. Sve te nepogode stavljuju na kušnju našu vjeru ali isto tako očituju solidarnost i spremnost da se onome u nevolji pomogne, bez obzira na vjeru i nacionalnost. Svjedoci smo brojnih volontera koji su odmah, pojedinačno i u skupinama, krenuli u akciju pomaganja pogođenom stanovništvu. I u sestrama naše Provincije rodila se želja da priteknu u pomoć. Svaka je zajednica sakupila novčani doprinos koji je zajedno s doprinosom provincijske blagajne uplaćen na račun Caritasa Sisačke biskupije.

Od Božića prošle godine do Uskrsa ove, našu je Provinciju pet puta pohodila *sestrica smrt* i, ljudski gledajući, iznenadila nas odvodeći i one sestre koje su još bile u punoj snazi apostolskoga djelovanja. Gospodin nas i na taj način želi učiniti budnim, potaknuti nas da ga tražimo dok se može naći (usp. Iz 55, 6) i da ga slavimo u svemu onom što činimo, bilo trpljenjem bilo djelovanjem.

Uz poštivanje epidemioloških mjera obavljamo svakodnevne dužnosti pronalazeći i vrijeme za Gospodina. Jer ako On nije u središtu našeg zbivanja, ako On ne ide s nama (usp. Izl 33,16; 34,9), što će biti od nas? Četiri turnusa duhovnih vježba za sestre održana su, iako uz neke izmjene, a nadamo se da će se održati i preostala dva.

U samostanu u Zagrebu uređen je prostor nazvan *Dom sv. Franje* u kojem ćemo u duhu franjevačke gostoljubivosti prihvatićti osobe koje izdaljega dolaze na liječenje. U tijeku je obnova novog dijela kuće u provincijskom središtu u Splitu te su sestre iz tog dijela kuće privremeno izmještene u stari dio ili u obližnje podružnice. Povjeravamo sv. Josipu, *poglavaru kuće* da bdi nad obnovom i čuva naše radnike. Budući da i sestre Mostarske provincije renoviraju svoju kuću u ulici Luje Maruna u Zagrebu, tri njihove sestre su u veljači primljene pod krov našeg samostana.

Gradi se i na kulturnom polju. Sestra Marija Petra Vučemilo napisala je knjigu *Stoljeće života pod okriljem Znamenja velikoga - Školske sestre franjevke u Sinju*. Riječju, slikom i dokumentacijom prikazuje život i djelovanje sestara koje su samozatajnim radom doprinisile i još doprinose boljitu puka u Cetinskom kraju. Knjiga je obogaćena prigodnim recitalom koji je o stotoj godišnjici djelovanja sestara u Sinju, pod blagim pogledom Čudotvorne Gospe, napisala s. Judita Čovo.

Sestra Ana Jukić je u Šoli za risanje i slikanje u Ljubljani stekla naslov magistre likovne umjetnosti. Nadamo se da će svojim radom i umijećem doprinositi ljepoti sakralnoga prostora.

Obnovljena je mrežna stranica Provincije <https://skolske-sestre-franjevke.hr> u vidu boljeg umrežavanja vijesti na razini Provincije, Družbe i šire.

s. Karolina Bašić

Misija u Demokratskoj Republici Kongu

Dan posvećenog života, 2. veljače, proslavili smo u župi Panzi s mnoštvom svećenika, braće i sestara različitih zajednica i družbi. U Bukavuu postoji 13 muških i 25 ženskih zajednica, 55 udruga vjernika, katoličkih pokreta i molitvenih skupina.

U središtu našega slavlja bila je s. Samuela Šimunović koja je 13. veljače u zajednici u Bukavu-Ngubi proslavila 25 godina redovničkog života. Naše najmlađe sestrice su pripremile rekreacijski dio programa i ples. Bilo je zaista prekrasno!

Svjetski dan bolesnika, 11. veljače, proslavili smo s bolesnicima u bolnici Nyantende. Mnoštvo naroda okupilo se oko bolničke kapelice u kojoj je svetu misu predslavio generalni vikar mons. Emile Mushosho uz asistenciju brojnih svećenika. Osim duhovne utjehe, mnogi su bili utješeni finansijski, jer su liječnici platili troškove liječenja najsiromašnijih bolesnika. Pravo svjedočanstvo vjere, solidarnosti i ljudskosti!

U Luhwinji smo od 6. do 13. travnja imale duhovne vježbe, koje je vodio isusovac p. José Minaku. S nama su bile i dvije sestre Poljakinje, koje djeluju u susjednoj župi Burhinji. U prekrasnom prirodnom okruženju bilo je lako razmatrati evanđeoske odlomke koji su nam bili predloženi. Zadnji dan duhovnih vježba pomolile smo se na grobu naše s. Clare Agano Kahambu i primile blagoslov.

Tijekom korizme smo za učenike srednje škole Sv. Ante Padovanskog u Nyantendeu nedjeljom organizirale duhovnu obnovu. Radim u navedenoj školi te sam svakodnevno okružena tim mladima. Slušam njihove potrebe, muke, obiteljske probleme. Razmišljam kako im možemo pomoći, što možemo za njih još učiniti? U školi im omogućujemo obrazovanje, no to nije dovoljno. San mi je imati centar za mlade, mjesto gdje će se okupljati, biti na sigurnom, gdje će učiti, otkrivati i razvijati svoje talente. Toliko je toga što bismo mogli... jer mladima ovdje nema broja, a 80% ih je nezaposleno iako su završili školu.

Nakon nastave u školi, u župi radim s franjevačkom mladeži (Frama). Uglavnom su to srednjoškolci i nekoliko studenata. Zahvaljujući dobročiniteljima, imamo knjižnicu s 400 knjiga na francuskom jeziku, nekoliko knjiga na engleskom te Bibliju na francuskom, swahili i mashi jeziku. Želimo da franjevačka mladež intelektualno napreduje pa pozivamo raznovrsne predavače da svojom stručnošću pridonesu njihovom rastu i razvoju.

Budući da je *u zdravom tijelu i zdravi duh*, organizirali smo također nogometni i karate klub. A zdravom duhu posebno pomaže molitveni susret petkom. Susrete počinjemo molitvom franjevačke mladeži, nastavljamo krunicom ili čitanjem Evanđelja. Potom slijedi predavanje, pitanja, razgovor. Budemo zajedno tri do četiri sata, a ponekad nam ni to nije dovoljno.

Organizirali smo i hodočašće te smo iz Nyantendea 15 km pješačili do katedrale u Bukavuu. Prisustvovali smo misnom slavlju i pomolili se na grobovima naših biskupa. Bila je to prigoda da posjetimo i naše dvije zajednice sestara u četvrti Muhungu i Ngubi. Sestre su nas rado dočekale i pripremile nam osvježenje.

Za apostolat smo izabrali posjete zatvorenicima, jer je i naš sveti Franjo poput mnogih svetaca bio zatvorenik. Jednom mjesечно posjećujemo maloljetnike u zatvoru. Organiziramo misno slavlje, a potom kratko druženje. Osim toga mjesечно nastojimo nekoga posjetiti u bolnici ili u siromašnoj obitelji. Svi ovi susreti su bogati emocijama, čak i onima koje dosada nisam poznavala. Otkrivam nove dubine sebe koje me iznenadjuju, ali hvala dragom Bogu što mi daje priliku da bolje vidim sebe, daje mi da *progledam* i ozdravim od *sljepoće srca*, podmuklog egoizma i mnogih skrivenih grijeha.

s. Adriana Galić

Tršćanska provincija

Dani, tjedni, mjeseci brzo prolaze, kako je to u Božjem planu. Zajedno s cijelom svijetom i mi sestre Tršćanske provincije živimo pod pritiskom i u strahu od nevidljivog neprijatelja Covida-19.

Prošle godine 26. studenoga u Aleksandriji u Egiptu od ove je bolesti umrla s. Assunta Zakaria koja je davnih godina neko vrijeme provela i u zajednici u Trstu. Zbog potreba zajednice nekoliko je puta premještana iz Aleksandrije u Kairo, a posljednjih godina služila je kao sakristanka u zajednici u Aleksandriji. U istoj zajednici je od Covida-19 također oboljela s. Margareta Ibrahim. Iako se oporavila, bolest je ostavila velike posljedice. Umrlo je nekoliko starijih gospođa u staračkom domu koji vode sestre.

Vjerujemo da je Bog veći i jači od svega te da se ništa ne događa bez njegova dopuštenja. S povjerenjem i zahvalnošću Bogu započinjemo svaki novi dan koji nam je darovan da ga u potpunosti živimo s Gospodinom i uz njegovu pomoć. U tom duhu provele smo božićne i novogodišnje blagdane, a sada nastojimo s produbljenom vjerom živjeti sveto vrijeme korizme i pripremiti se za blagdan Gospodinova uskrsnuća.

Gotovo sve sestre osjećaju težinu godina i poteškoće koje one donose. Teško nam je prihvati zatvaranje kuća u Borštu i Žabnicama.

U provincijskoj kući u Trstu jako nam nedostaje radost i živost djece koja su prije dolazila na aktivnosti produženoga boravka. Svaka sestra i kao zajednica trudimo se što najbolje možemo kako bismo pobožno sudjelovale u molitvi i liturgiji, što je naša prvočna dužnost ali i naša radost. Zdravlje, ili bolje rečeno bolest, i slabost u visokoj dobi od nas zahtijevaju puno strpljenja. Unatoč tome, u župi sv. Ivana u Trstu započele smo redovite pouke vjeronauka za pravopričesnike.

U Zavodu Sv. Obitelji u Gorici održavane su aktivnosti produženoga boravka za djecu u periodu od 16. rujna do 12. ožujka, od kada se zbog širenja zaraze koronavirusa nastava izvodi na daljinu. Sestre i djelatnici ustanove cijelo su vrijeme pažljivo slijedili upute i mjere koje su nužne. Djeca su rado dolazila, radila zadaće, učila, crtala i izrađivala razne kreativne radove. Za Božić su djeca pripremila izložbu crteža i čestitki koju su postavili pored jaslica ispred glavnog ulaza u zgradu. Pred blagdane je jedan predstavnik izviđača posjetio zajednicu sestara i gospođe u staračkom domu. Donio im je betlehemsko svjetlo mira, čestitao Božić i uručio ručno izrađene čestitke. Nakon Nove godine biskupski vikar za Slovence vlč. Karel Bolčina predstavio je sestrama encikliku pape Franje *Fratelli tutti*.

U ovo vrijeme kušnje i nevolje zbog pandemije osjećamo se još čvršće povezane, posebno u molitvi, sa svim sestrama Družbe. Neka Gospodin svima podari mir i dobro!

s. Suzana Masten

Lemontska provincija

Tijekom pandemije ništa nije normalno u svijetu, u našoj zemlji, u našoj Provinciji. Događalo se vrlo malo okupljanja, pa je zato svako od njih dobilo na značenju, bez obzira na to koliko veliko, malo ili obično ono bilo.

Doživjeli smo dosad neviđene događaje u našoj zemlji koji su poljuljali našu sigurnost i povjerenje u Sjedinjene Države koje volimo i za koje smo mislile da ih pozajemo. Pred događajima oko predsjedničkih izbora, napadom na zgradu Kongresa Sjedinjenih Američkih Država i pokušajem donošenja zakona koji nisu u skladu s našim uvjerenjima, ostale smo zapanjene, nesigurne i u strahu za našu budućnost. Sve to nas je potaklo da se bolje informiramo o problemima i načinima na koje možemo utjecati na političke vođe, kao na primjer potpisivanjem peticija, pisanjem pisama i glasovanjem. Uviđamo da je nužno evangelizirati i ponuditi evandeosku perspektivu obiteljima, studentima, našim prijateljima i suradnicima kroz razgovore, pisma, i preko našega apostolata.

Uz političke neizvjesnosti, nastavljamo živjeti u sjeni pandemije. Međutim, svakim danom je čvršća naša nada da ćemo uskoro opet moći živjeti „normalnim životom“. Sve sestre u Provinciji primile su u siječnju i veljači obje doze cjepiva Pfizer i niti jedna nije bila pozitivna na koronavirus. Na tome smo doista zahvalne Bogu.

Ovo su bila značajna događanja u našem životu ovdje u Lemontskoj provinciji. Imale smo puno prilika da zajedno molimo, zajedno tugujemo, zajedno slavimo, budemo zajedno, pa i u nekim manje značajnim trenucima.

Osim uobičajene zajedničke molitve, svakodnevne pričesti i svetog sata svaki tjedan, u našem samostanu *Mount Assisi* potrudile smo se da blagdani budu posebni tako što smo na kreativan način obogatile molitvu Časoslova, slavile svetu misu onda kada je to bilo moguće te iskusile netradicionalan obred pepeljanja na Pepelnici. Mali događaji, ali ipak događaji koji nas ujedinjuju i nadahnjuju. I sestre u zajednici *Marian Hall* i u samostanu sv. Josipa također su pripremile posebne molitve za blagdane. Sestre u zajednici svetih Petra i Pavla imaju blagoslov svakodnevne mise u župi. Sve mi s velikom nadom iščekujemo dan kada ćemo opet moći svakodnevno slaviti misu. Do tada, molimo zajedno kako možemo.

Naša mala Provincija postala je još manja kada je 19. prosinca preminula naša s. Veronica Kovas. U dobi od 96 godina bila je naša najstarija sestra koju smo sve poznavale i voljele. Svoj rani redovnički život posvetila je radu na farmi, a kasnije i radu u domaćinstvu kojega je svojim umijećem pretvarala u kreativnu i ugodnu aktivnost. Bila je izvrsna u kuhanju i pripremanju slastica i izvanredna u ukrašavanju torti za sve prigode u Provinciji, kao i za posebne proslave njezine obitelji i prijatelja. Njezin sprovod nije bio sličan nijednom koji smo ikad doživjeli. Zbog Covida-19, njezina obitelj i prijatelji mogli su se od nje oprostiti u jednoj mrtvačnici u Lemantu. Nakon toga, njezino je tijelo doneseno u našu kapelu. Na misi zadušnici koju je slavio fra Metod Ogorevc, OFM, bile su nazočne samo sestre. Nije bilo moguće da se susretнемo s njezinom rođakinjom na zajedničkoj večeri, niti da im izrazimo sućut, blizinu i podršku u molitvi. Naše žalovanje prošlo je uz držanje razmaka i s maskama na licu.

Zajedničke proslave bile su rijetke i ograničene. Svaka zajednica organizirala ih je zasebno. Dan zahvalnosti bio je prilika da zahvalimo Bogu na toliko blagoslova ali i da u zahvalnosti zajedno blagujemo tradicionalnu američku večeru s puricom. Božić smo proslavile u svakoj kući posebno, uz svečanu liturgiju i blagdanski ručak. U samostanu *Mount Assisi* neke sestre su pripremale roštilj u dvorištu, dok su druge pomagale u pripremi i pranju posuđa. Na Novu godinu snijeg i led onemogućili su starijim sestrama sudjelovanje na svetoj misi sa zajednicom u *Alvernia Manor*. Na svetkovinu Bogojavljenja imale smo naš tradicionalni blagoslov kuće, no ove godine smo ga obavile same, bez svećenika.

Kako se približavala korizma, na pokladni utorak, u samostanu *Mount Assisi* imale smo svečanu večeru s igrami, nagradama, maskama i slasticama, kao podsjetnik da nas zajedničko druženje približava jedne drugima i pomaže da cijenimo ono što imamo. Igre su bile pripremljene i za sestre u drugim zajednicama kako bi i one mogle proslaviti pokladni utorak.

Rođendan Majke Margarite bio je još jedna prilika za slavlje. Vijeće za duhovnost pripremilo je za sve zajednice posebnu svečanu molitvu Časoslova uz koju smo pročitale i nadahnuto okružno pismo vrhovne predstojnice s. Klare Šimunović. U samostanu *Mount Assisi* imale smo svečani ručak i kolače koje nam je darovao jedan velikodušni dobročinitelj.

Preustroj provincija predstavlja za nas jednu veliku brigu. Svjesne smo da će doći do promjena nakon što se sastane Vrhovni kapitol i donese odluke. Molimo Duha Svetoga da nadahne naše poglavare kako bi donijeli odluke koje će zadovoljiti potrebe svih provincija i cijele Družbe.

Započele smo proces procjene naših kuća, posebno samostana *Mount Assisi* i jednog dijela kuće *Alvernia Manor*, u svrhu planiranja obnove i preuređenja. Molimo, promišljamo i prikupljamo informacije kako bismo odlučile gdje možemo najbolje živjeti svoj poziv, na način koji će biti ekonomičniji i u franjevačkom duhu. S Božjom milošću, dočekujemo našu budućnost s nadom.

Unatoč ograničenjima tijekom pandemije, nastavile smo naše aktivnosti apostolata. Starački dom *Alvernia Manor* i dalje pruža 24-satnu skrb korisnicima, slijedeći sve smjernice i propise koji su na snazi. Ustanova je dosada bila zaštićena od Covid-a-19. Putem Interneta ili u manjim skupinama sestre poučavaju, vode programe vjeronauka, prate nastavnike, pružaju duhovno praćenje i organiziraju duhovne obnove, pružaju podršku ljudima putem poruka i pisama, šalju hranu i sredstva za osobnu higijenu potrebitim obiteljima u Lemontu.

Svim našim sestrama širom svijeta želimo mir i radost te dublji osjećaj međusobnog jedinstva, nastavljajući služiti u duhu svetog Franje i karizmi Majke Margarite.

s. Kathleen Vugrinovich

Mostarska provincija

Malo se toga promijenilo od našega zadnjeg javljanja. Borimo se i nadmećemo s pandemijom i vremenom. Potresaju nas vijesti o potresima i ljudskim tragedijama, bolestima i iznenadnim odlascima s ovoga svijeta, bilo to tu sasvim blizu, u našemu susjedstvu, bilo u susjednoj i dragoj Domovini Hrvatskoj. Ili bilo gdje u svijetu. S bolom možemo zavapiti s ruskim piscem Majakovskim: „Naš je planet radostima ubog nešto. Treba otimati radost danima što bježe...“ I eto, unatoč sumornim vijestima i događanjima, mi kušamo „otimati radost danima“, tražiti zraku Božje ljepote i očitovanja. Raduje se srce naše zbog toga jer ga svugdje i u svemu nalazi Prisutnog.

Od konca studenoga pa sve do sredine prosinca naš je samostan u Franjevačkoj 88 u Mostaru bio pogoden infekcijom koronavirusa, gotovo sve sestre, s težim ili lakšim simptomima. Zahvaljujući Božjoj dobroti, molitvenoj potpori i brižnosti zdravih sve su se bolesne sestre uspješno oporavile.

Nakon što smo radosno proslavile svetkovinu Rođenja Gospodnjega i božićne blagdane, na liturgijski spomen Svetе Obitelji proslavile smo Naslovnika naše Provincije. Tom prigodom u provincijskom središtu u Mostaru pohodio nas je mjesni biskup mons. Petar Palić i u samostanskoj kapeli predvodio euharistijsko slavlje.

U skladu s odlukom Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine da ovu godinu proglose *Godinom Božje Riječi*, u povodu 1600. obljetnice smrti crkvenoga naučitelja sv. Jeronima, sadržaji trajnog odgoja u našoj Provinciji tijekom ove godine za temu imaju razmatranje Božje Riječi: „Živa je Riječ Božja i djelotvorna“ (Heb 4, 12). Svi su ovi sadržaji prilagođeni vremenu i pandemijskim uvjetima. Prilagođeni, ali, hvala Bogu, nisu posve otkazani. Tako su tri turnusa duhovnih vježba održana u našim većim samostanskim središtima,

u Međugorju, Mostaru i Bijelome Polju, prvenstveno za sestre kućne zajednice. Duhovne vježbe u veljači održane su u Bijelome Polju s tim da je voditelj imao *online* nagovore sestrama, a ostali program organiziran je u Duhovnom centru. Iz istih razloga mjesecne duhovne obnove sestre ove godine organiziraju u vlastitim zajednicama.

U povremenim zatišjima, između dva vala pandemije koronavirusa, željno nastavljamo sa sadržajima početnog odgoja i pastoralom mladih. U Bijelome Polju održani su seminari za sestre s privremenim zavjetima i naš redovnički pomladak. A u nekoliko hercegovačkih župa sestre su vodile seminar, duhovne obnove ili održale prigodna predavanja za mlade.

Dok nas s jedne strane obuzima žalost kad pomislimo na devet naših sestara koje su u protekloj godini otišle u vječnost, ne možemo s druge strane ne gledati zahvalno na početak ove godine kad se našoj Provinciji i Družbi pričjepljuju nove mladice.

Na blagdan Gospodinova prikazanja u hramu i Dan posvećenoga života, 2. veljače 2021. u samostanu sv. Franje u Bijelome Polju, novakinje s. Marija Šimić i s. Marija Rotim obukle su redovničko odijelo i položile Prve redovničke zavjete prikazujući Bogu dar svoga života. Euharistijsko slavlje s obredom zavjetovanja predvodio je mjesni biskup mons. Petar Palić.

Istoga dana u kući odgoja u Bijelome Polju, za vrijeme molitve Večernje, obredom primanja u novicijat postulantica Jelena Naletilić uvedena je u život sestrinstva i započela godinu kušnje u našoj Družbi.

S radošću se tako ugrađujemo u viziju i djelo Utjemeljiteljice Družbe Majke Margarite, čiji smo spomen rođenja i smrti obilježile u našim zajednicama slavljem svete mise, molitvom za žive i pokojne sestre Družbe, razmatranjem poticajne okružnice vrhovne predstojnice s. Klare Šimunović, euharistijskim klanjanjem za milost novih duhovnih zvanja... da započeto djelo bude Bogu na čast.

s. Magdalena Šarić

Argentinsko-urugvajska provincija

Drage sestre, dijelimo s vama najvažnije događaje u Provinciji. Na blagdan Prikazanja Gospodinova, 2. veljače, na slavu Boga darovatelja života i punine koji život pretvara u radostan dar za druge, sve sestre Provincije sv. Josipa uz pomoć moderne tehnologije s velikom radošću virtualno su pratile slavlja naših sestara: s. Silvane Pereira, s. Angélice Medina i s. Sonie Raquel Díaz.

Sestra Silvana i s. Angélica proslavile su svoj zlatni i srebrni jubilej redovničkog života. Svetoj misi, koju je u našoj zajednici u Formosi predslavio biskup spomenute biskupije mons. José V. Conejero uz asistenciju fra Gerónima Martine, OFM, nazočile su sestre te zajednice i nekoliko nastavnika iz kolektiva naše škole.

Istoga dana, ali u različito vrijeme, u provincijskom središtu u San Lorenzu, u sestrinskom zajedništvu proslavile smo trajno predanje u nasljedovanju Isusa u našoj redovničkoj obitelji sestre Sonie Raquel Díaz, koja je s velikom radošću i zahvalnošću, u nazočnosti članova svoje obitelji i sestara zajednice, položila doživotne zavjete. Svetu misu predslavio je mons. Eduardo E. Martin, nadbiskup Rosarija, a concelebrirao je p. Genaro Iachini.

Zbog ograničenja koje sa sobom nose trenutne okolnosti, imale smo naše godišnje duhovne vježbe na virtualan način, pod vodstvom mons. Ernesta Giovanda SJ, pomoćnog biskupa Buenos Airesa. U ovoj godini, u kojoj nas Crkva poziva na proslavu obljetnice proglašenja sv. Josipa zaštitnikom sveopće Crkve, imamo također razlog za veliko slavlje i u našoj Provinciji koja u sv. Josipu ima svoga zaštitnika. Zbog toga je i tema duhovnih vježba bila Apostolsko pismo pape Franje *Patris Corde*. Osjetile smo snažnu potrebu obratiti se tom pravednom i vjernom čovjeku, koji je živio mnoge nevolje, progonstvo i zabrinutost za sutra, pa ipak nije klonuo duhom, nego je s vjerom i nadom u Boga izvršio jedinstveno poslanje koje mu je povjerio: da bude čuvar Isusa i Marije, Nazaretske obitelji kao klice nove obitelji koju je Bog

dao svijetu. Josip, stvarni čovjek, sposoban ispuniti svoju obvezu precizno i profesionalno, a istodobno čovjek koji onkraj svoje spoznaje ulazi u Božje otajstvo, pred kojim se klanja.

Novost ove godine u našim školama bila je nazočnost učenika na nastavi, postupno i u malim grupama koje su se izmjenjivale. Takav način rada, s učenicima na nastavi i virtualno, bio je veliki izazov za nastavnike. Jedino su u Urugvaju učenici cijelo vrijeme pohađali nastavu. Ovaj povratak u učionice bio je moguć jedino uz poštivanje protokola i svih sigurnosnih i higijenskih uvjeta propisanih od Ministarstva zdravstva. Povratak u škole bio je izvor velike radosti za nas, za učenike, nastavnike i roditelje. U našoj školi u Formosi, odlukom vlade te pokrajine, nastava se još uvijek izvodi samo virtualnim putem. U tim uvjetima uviđamo da je najvažnije prihvati izazov evangelizacije, navještanja Kraljevstva i Božje prisutnosti koja upravlja povješću. Stoga je važno iskoristiti mogućnosti koje nam pružaju društvene mreže i nove tehnologije u praćenju djece, mlađih i obitelji.

S velikim uzbudnjem i radošću, u nazočnosti cijele obrazovne zajednice škole sv. Terezije od Djeteta Isusa u mjestu Las Lomitas, predstavnika vlasti pokrajine Formosa, drugih institucija i ljudi toga mjesta, 5. ožujka svečano je otvorena nova školska zgrada koju je u potpunosti izgradila i opremila Vlada pokrajine Formosa. U sklopu škole nalazi se i kapela. Mjesni župnik vlc. Eduardo Sánchez blagoslovio je nove zdanje.

Sestrica smrt ponovno je pohodila našu Provinciju. Dana 17. ožujka u 95. godini života i 70. redovništva vratila se u Očevu kuću naša s. Virginia De Maestri. Bila je redovnica koja je živjela i drugima prenosila veliku ljubav prema Isusu i Mariji, povjeravajući njima svaku službu koju je vršila u Provinciji Sv. Josipa. Posljednjih godina svoga života dijelila je sestrinski život u zajednici Srca Marijina u Montevideu, Urugvaj, podupirući molitvom život i djelovanje susestara. Iistica se velikodušnim služenjem gdje god je bila poslana, odgovornošću u poslu i brigom o dobrima koja su joj bila povjerena.

Za blagdan zaštitnika Provincije pripremile smo se devetnicom, a 19. ožujka smo se putem Interneta ujedinile u molitvi posvete Provincije svetom Josipu. Neka nas naš zaštitnik sv. Josip očuva od svakoga zla i svojom zaštitom zakrili cijeli svijet!

s. Marta Perna i s. Rosa Vega

Bosansko-hrvatska provincija

*Svako putovanje živiš tri puta: kada ga sanjaš, kada ga živiš i kada ga se sjećaš.
(Nepoznati autor)*

Planetarno putovanje s pandemijom 2020. godine niti jedna od nas nije sanjala, a još manje bi se htjela sjećati tog nemilog razdoblja. No, pandemija je i dalje naša stvarnost. Kao da smo zarobljene strahom i neizvjesnošću života, planiranja, pa čak i sanjarenja. Svi naši događaji od zadnjeg javljanja, održani jer su ranije planirani, zasjenjeni su još uvijek aktualnom pandemijskom situacijom. Poput cijelog svijeta, i mi živimo u strahu od... nečega. Ostale smo, kao i mnogi drugi, pritajene u obvezama i događanjima. Zbog nemoćnosti ostvarivanja novih događanja i susreta, u Provinciji se nastoji živjeti svakodnevica na način kako to nameće epidemiološka situacija. Iz takve svakodnevice ovdje donosimo samo neka događanja i susrete.

U svijetu, koji je bio virtualan i prije koronavirusa, s pandemijom virtualnost postaje naša 24-satna stvarnost. Tako je virtualnim putem održan seminar za sestre juniorke, od 2. do 4. siječnja 2021. godine, a vodila ga je s. Maja Ivković. Bio je to *Susret s Hošeinim slikama Boga*, baziran na razmatranjima biblijskog teksta iz drugog poglavљa Knjige proroka Hoše (Hoš 2, 4-25).

Djelatnici Osnovne škole *13. rujan* Jajce posjetili su 8. siječnja 2021. godine našu zajednicu u provincijskom središtu u Sarajevu. Sa zanimanjem razgledali su i spomen sobu s eksponatima iz povijesti Provincije i ostavštine sestara. Također i đakoni krajevne Crkve Bosne i Hercegovine posjetili su 4. ožujka 2021. godine, u okviru svoga studijsko-duhovnog putovanja, našu zajednicu u provincijskom središtu.

Vjeroučenici sarajevske katedralne župe Presvetog Srca Isusova zajedno sa svojom vjeroučiteljicom s. Ljubicom Stjepanović posjetili su 9. siječnja 2021. godine Nadbiskupijski centar za pastoral mladih *Ivan Pavao II.* u Sarajevu, gdje su sudjelovali u cjelodnevnom programu koji su za njih organizirali djelatnici Centra i Udruge katoličkih studenata *Emaus*. U okviru projekta *YouthFluence – uključi se, služi i prati*, formacije voditelja ministranata u

Vrhbosanskoj nadbiskupiji, u organizaciji Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih *Ivan Pavao II.* u Sarajevu, u programskom timu stručnjaka i animatora sudjeluje i naša s. Marina Jurišić. Cilj formacije ministranata je kroz edukativne radionice doprinijeti osnaživanju identiteta i uloge ministranata u euharistijskom služenju te stjecanju vještina potrebnih za vođenje skupine.

U našem Samostanu Presvetog Trojstva u Jajcu 7. veljače 2021. godine slavlјem u krugu zajednice obilježena je 25. obljetnica povratka sestara u kraljevski grad Jajce i osnivanja redovničke kuće.

U prvim danima ove godine prema nebeskom kraljevstvu prethodile su nam naše drage sestre na pragu devet desetljeća života: s. Jacinta Marijan preminula je 6. siječnja u Kloštru Ivaniću u 89. godini života i 66. redovništva te s. Štefanija Cindrić koja je preminula 13. siječnja, također u Kloštru Ivaniću, u 90. godini života i 64. redovništva.

Kao odgovor na izazove vremena koje živimo odabранo je i geslo Redovitoga provincijskog kapitula: *Tražite najprije Božje kraljevstvo* (Mt 6,33). Poziva nas da u otvorenosti za traženje općeg dobra, izdižući se iz nesigurnosti i bojazni trenutka, razlučujemo i donosimo odluke za budućnost Provincije. Zbog pogoršane epidemiološke situacije Kapitul, sazvan za 13. do 18. travnja 2021. u Sarajevu, odgođen je do daljnjega.

San i sjećanje svakodnevno nas vraćaju zadaći da *u zgodno i nezgodno vrijeme* (a ono je sada!) budimo nadu i onda kada joj se gotovo ne nazire trag. Stoga budimo hrabre tražiteljice i navjestiteljice *Božjeg kraljevstva* u ovome vremenu i svijetu u kojem živimo!

s. Ljubica Stjepanović

Austrijska provincija

Posljednja dva mjeseca prošle godine rad škole i internata u Št. Petru odvijao se na virtualan način. Tijekom prošle školske godine, za vrijeme *lockdowna*, već su stekli određeno iskustvo, pa su mogli nastaviti na isti način. Djeca u vrtiću, koji je i u vrijeme *lockdowna* radio gotovo neometano, oduševili su „zatvoreni“ svijet svojom razigranošću.

U studenom su sestre u Št. Petru bila zaražene koronavirusom te su provele mjesec dana u karanteni. Virus je uzrokovao fizičku slabost, ali istodobno je osnažio njihovu međusobnu povezanost i pomoć, molitvu za zajednicu i za cijeli svijet. Adventsko vrijeme iščekivanja bilo je za njih vrijeme oporavka i donijelo im je novi život. Zbog toga su s još većom radošću i zahvalnošću proslavile blagdan Rođenja Gospodinova i završetak godine.

I u provincijskom središtu su se tri sestre u studenom preventivno povukle u samoizolaciju jer je jedna od njih bila u kontaktu sa zaraženom osobom. Osjetile smo olakšanje kada se nijedna nije razboljela te smo u zahvalnosti Bogu i s pouzdanjem u Njegovu brigu i pomoć mogle nastaviti svakodnevno djelovanje.

U prosincu je Covid-19 stavio na kušnju zajednicu u Pliberku. Razboljelo se čak sedam sestara, nekoliko njegovatelja i korisnika Doma za starije i bolesne. Sestra Regina Tolmaier bila je vrlo slaba te je, nakon pada u svojoj sobi, bila primljena u bolnicu. Od posljedica ove bolesti preminula je s. Marija Sakotnik. Bog ju je pozvao k sebi u jutarnjim satima 26. prosinca te vjerujemo da ona uživa vječni život s Njim. U svom redovničkom životu uvijek je težila unutarnjoj povezanosti s Bogom i predano je služila kao kuharica u Železnoj Kapeli, Podgorju i Pliberku.

Hvala Bogu, Koroški Caritas je od ove godine preuzeo Dom za starije i bolesne u Pliberku, koji sada nosi naziv *Marijin dom* (njem. *Haus Maria*). U veljači su sestre ove zajednice zajedno sa s. Reginom zahvalile Bogu na njezinih 80 godina života.

Dom za srednjoškolke u provincijskom središtu s vremenom je ostao prazan. Dio učenica ostao je kod kuće prateći nastavu na daljinu, dok su djevojke iz Kine, na zahtjev njihovih roditelja, potražile smještaj negdje drugdje. To svakako olakšava pripremu za prodaju kuće na koju smo se odlučile. Kuća bi trebala biti prodana dijelom Mohorjevoj družbi iz Klagenfurta, a dijelom Koruškoj biskupiji. Puno toga je još potrebno odraditi prije iseljenja.

Zbog ograničenja kretanja i okupljanja nismo uspjeli organizirati duhovne vježbe za sestre. To je potaklo s. Karmelu Kelih da pripremi i vodi duhovne vježbe za starije sestre u zajednici u Št. Petru. Koristila je materijale o sv. Franji.

Svakodnevno je slavljena sveta misa u samostanskoj kapeli. Na kraju duhovnih vježba, sestre su iznenadile kućnu predstojnicu s. Veroniku Supan proslavom njezinih 40 godina redovništva.

Od sredine veljače nastava u školi u Št. Petru odvija se naizmjenično, jedan tjedan u učionicama, drugi tjedan od kuće. Moraju se poštivati posebni higijenski propisi: česta testiranja, obvezno nošenje maski, držanje razmaka. Tako se i priprema za Uskrs odvijala u prilagođenom obliku – obred pepeljanja, križni put, priprema za ispovijed i blagdansku svetu misu – sve je bilo prilagođeno situaciji. Mladi vrlo rado dolaze u školu i žele redovito pohađati nastavu.

Aktivno pripremaju 45. dobrotvornu tombolu, koja će ove godine uključivati, iako na daljinu, i dva dobrotvorna koncerta.

s. Andrea Starz

Paragvajska provincija

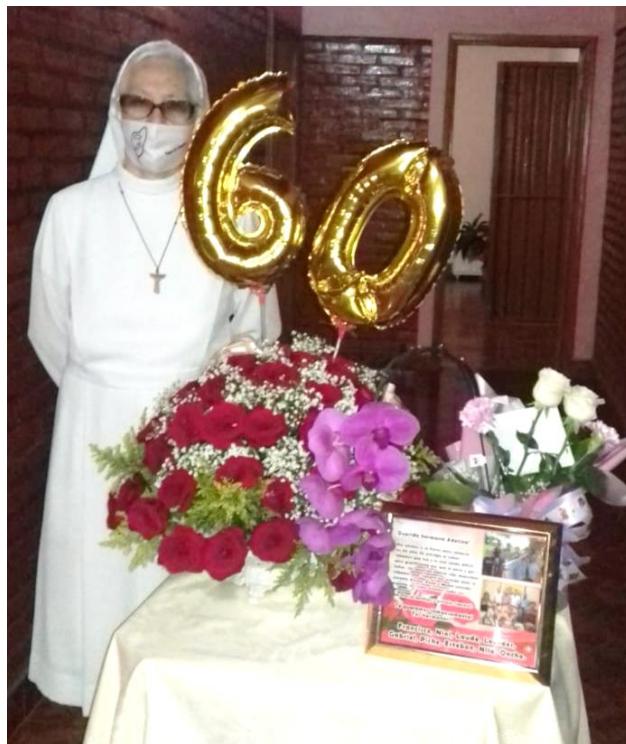
Sestre Provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije nastavile su svoj hod na različitim područjima sestrinskog i apostolskog života, iako je vrijeme koje živimo obilježenom neizvjesnošću pandemije koja pogađa cijelo čovječanstvo.

Vodeći maksimalnu brigu o zdravlju sestara i drugih ljudi s kojima surađujemo, nastavile smo naše aktivnosti više unutar zajednice nego izvan nje. Malo-pomalo bilo je moguće slaviti euharistiju u nazočnosti vjernika ali nastavlja se i s prijenosima. I dalje posvećujemo puno vremena klanjanju pred Presvetim Sakramentom.

Krajem 2020. godine, 16. prosinca, pohodila nas je sestrica smrt koja je uzela s. Martinu Roa, bivšu provincijsku predstojnicu u mandatu od 1998. do 2003. godine. Preminula je od komplikacija koje su nastale kao posljedica njezine duge bolesti.

Godinu smo završile sa zahvalnošću Gospodinu za njegovo veliko milosrđe kojim se brine za svaku sestru i što do sada nijedna nije bila zaražena virusom Covid-19. Međutim, sve je veći broj sestara koje trebaju stalnu skrb i njegu zbog svoje dobi i pogoršanja zdravstvenog stanja. To zahtijeva i stalnu pomoć vanjskog medicinskog osoblja.

Dana 31. siječnja dvije sestre juniorke, s. Katia Osorio i s. Aida Luz Torales, obnovile su svoje redovničke zavjete tijekom euharistijskog slavlja u kapeli sv. Janje. Sada se pripremaju za ispite kako bi započele nastavničke studije. Dana 2. veljače s. Delia Espínola, s. Carmelita Villalba i s. Adelina Cuttier proslavile su 60. obljetnicu redovništva. Svaka od njih proslavila je svoj dijamantni jubilej u svojoj zajednici, okružena sestrama i najbližim članovima obitelji.

Na zahtjev Ministarstva obrazovanja, sestre koje rade u našim školama u veljači su započele s prilagodbama kako bi pripremile prostor i stvorile uvjete za siguran povratak učenika i nastavnika u škole. U prvim mjesecima neke škole su se odlučile za virtualnu nastavu, dok je druge izvode na dva načina: u učionicama za neke grupe učenika i virtualno za druge. Unatoč velikim naporima koji se ulažu, sve postaje vrlo neizvjesno zbog velikog broja slučajeva zaraze u našoj zemlji koja nema dostatna sredstva za zbrinjavanje oboljelih.

S druge strane, koristeći se novim tehnologijama, sredstvima komuniciranja i društvenim mrežama, nastavile smo promicati apostolat zvanja održavajući kontakte s djevojkama koje razmišljaju o redovničkom pozivu i predstavljajući im karizmu i poslanje naše Družbe. Provincijska uprava planirala je susrete s mladima svaki treći vikend u mjesecu. Tako smo od 19. do 21. veljače započele s prvim susretom na kojem je sudjelovalo šest djevojaka iz različitih dijelova zemlje. Provele su nekoliko dana s grupom sestara koje su zadužene za promicanje zvanja, dijeleći s njima iskustvo Božjeg poziva.

U zajedništvu sa svim sestrama Družbe, u pripremi za Dan Majke Margarite Pucher, kroz devetnicu i različite proslave promišljale smo o ostavštini Majke Uteteljice. Putem društvenih mreža predstavile smo neke trenutke iz njezinog života. Na dan 6. ožujka svaka je zajednica slavila svetu misu u znak zahvalnosti za život Majke Margarite Pucher i u sestrinskom zajedništvu proslavila blagdan.

s. Evanilda Ramírez Cabrera

Rimska regija

Naša bliskost i zajedništvo su sve snažnije podržani molitvom, proslavom brojnih obljetnica koje je sveopća Crkva obilježila kao i mnogim događanjima koje naša Družba slavi i živi. Dah Duha Gospodnjeg, tvorca naših života i našega poslanja, čini da ponovno čujemo onaj glas „Dođi i slijedi me“, unatoč težini i brizi koje sve mi proživiljavamo u ovom povijesnom trenutku. Pozvane smo, danas više nego ikada, na zajedničku suradnju u izgradnji sadašnjosti na kojoj počiva budućnost naših zajednica. Od velike pomoći su nam naše Pravilo, godišnji regionalni program, duhovne obnove, osobna i zajednička molitva.

Naš apostolat i dalje trpi brojna uvjetovanja zbog pandemije koja, očito, još uvijek ne jenjava. Svima nam je poznato kako je prekrasna talijanska zemlja neprestano podložna promjeni boje: od bijele i žute do narančaste i crvene. Ove boje prikazuju razvoj pandemiske situacije u Italiji. Do daljnjega smo u crvenom pojusu i opet smo dužne poštivati stroga pravila izolacije. U ovoj situaciji ne skrivamo našu zabrinutost.

Koronavirus je upao u naše živote, poljuljao našu sigurnost, promijenio naše navike, poremetio naše planove. Razni susreti i dalje se događaju uglavnom na mreži: crkveni događaji kao što je Ekumenski tjedan, Svjetski dan posvećenog života, Dan bolesnika i drugi. Jednako tako i formativni susreti za roditelje i nastavnike koje je organizirala škola „Presveto Srce Isusovo“, kao i nastava za učenike, provode se na daljinu. Primanje gostiju u Kući za odmor „Krist Kralj“ naglo je zaustavljeno zbog skoro potpune odsutnosti gostiju, s velikim posljedicama za održavanje kuće i osoblja.

Osim toga, zajednice u Regiji u ovom vremenu su doživjele i veliku prazninu koja ostaje nakon smrti sestara. Sviest o poodmakloj životnoj dobi, o tome da nas je sve manje, potiče nas da budemo usmjerene na bitno i da se pouzdamo u Boga i u njegovu zaštitu.

Još uvijek u nama živi sjećanje na Trg svetog Petra, pust i kišom okupan, na kojemu papa Franjo svojim riječima izražava bojazan cijelog svijeta. Iako je od toga prošla već godina dana, jasno nam je da smo još uvijek ostavljeni na milost i nemilost valovlja povijesti te poput onih učenika u oluji na jezeru vapimo: *Pogibosmo!* (usp. Mk 4,35-41). No, postoji ona utješna sigurnost da je Gospodin s nama te ga s pouzdanjem molimo da nam dade svoje srce i svoje oči kako bismo prozrele stvarnost naših zajednica i svijeta i prihvatile ju u svjetlu vjere, nade i ljubavi.

Dopustite mi da s vama podijelim i jedno osobno, lijepo i radosno iskustvo.

Sestra Maristella i ja 30. siječnja ove godine bile smo primljene u privatnu audijenciju kod Svetoga Oca pape Franje. Bio je to sasvim neočekivan i poseban poklon za nas. Predstavile smo se. Vidjevši nas pomalo uzbudene i dirnute, papa Franjo svojom jednostavnošću i očinskom nježnošću brzo je učinio da se osjećamo ugodno i dopustio nam je nekoliko fotografija s njim. Rekle smo Svetom Ocu da molimo za njega i za njegovu službu. U šali nas je pitao molimo li dobro ili loše. Na ovo pitanje smo se vedro pogledali i zajedno nasmijali. Darovao nam je krunicu od bijelih bisera i udijelio nama i našoj Družbi svoj blagoslov. Sve ste vi u tom trenutku na duhovan način bile povezane s nama. Zadivilo nas je njegovo nasmijano lice i njegova ponizna molba da molimo za njega. Od tog dana je gorljivija naša molitva za

njega i za sveopću Crkvu. Ovaj obogaćujući susret omogućio nam je nadbiskup Pesara mons. Piero Coccia i na tome smo mu zahvalne.

U Godini svetoga Josipa pripremamo virtualnu izložbu prema dokumentu pape Franje *Patris corde*. Njemu, čuvaru Otkupitelja i zaručniku Djevice Marije, povjeravamo svoje potrebe i potrebe naših zajednica.

s. Lucia Vrdoljak Colo

ŽIVOT – POSLANJE – SVJEDOČENJE

U rubrici predstavljamo svjedočanstvo vjere i karizme putem misijskog djelovanja u jednom višekonfesionalnom okruženju: iskustvo sestara Tršćanske provincije koje djeluju u Egiptu.

Misijsko djelovanje u Egiptu – studentski dom u Kairu

Na molbu slovenskih djevojaka i žena koje su radi posla emigrirale u Egipat, s. Urbana Gorup, provincijska predstojnica Tršćanske provincije (onda Tomajske), 1929. godine pobrinula se da sestre otvore kuću u Kairu gdje bi se ove djevojke i žene mogle skloniti, kao što su 1908. učinile u Aleksandriji. Sestra Franka Martelanc i s. Jolanda Kristančić dugo su u gradu tražile prikladan stan te su, po zagovoru sv. Terezije od Djeteta Isusa, pronašle jednu prekrasnu kuću s vrtom u dijelu nazvanom *Garden City*.

Sestre su kuću ubrzo uredile kao ugodan dom u koji su primale djevojke i žene po dolasku u Egipat, osigurale im odgovarajući smještaj i zaposlenje u obiteljima te im pomagale u svakom pogledu. Osobito nedjeljom i blagdanima, kada su se kod njih okupljale slovenske obitelji, sestre su vodile brigu o vjerskim i kulturnim susretima kako bi njima, iako u stranoj, nacionalno i vjerski različitoj zemlji, omogućile domaće ozračje te tako očuvale i učvrstile katoličku vjeru, ljubav prema materinjem jeziku i domovini. U godinama nakon Drugog svjetskog rata situacija u Egiptu se promijenila. Sestre u Kairu tražile su način da u novim okolnostima nastave karizmu Družbe.

Godine 1948. kupile su veću kuću za potrebe zajednice kako bi još većem broju djevojaka pomogle da u njoj nađu dom i u tuđini ne zалutaju s pravoga puta. Ovo je područje rada bilo uključeno u Međunarodno katoličko udruženje *Protection de la Jeune Fille*, a nadziralo ga je Ministarstvo socijalnog rada.

Danas sestre u ustanovu primaju sveučilišne studentice različitih nacionalnosti i vjera. Budući da i u drugim dijelovima Egipta, a ne samo u Aleksandriji i Kairu, postoje sveučilišta, većina studentica dolazi iz susjednih arapskih i udaljenijih zemalja. Dolaze u Kairo studirati uglavnom medicinu, jezike i društvene znanosti. Studentice borave u lijepo uređenim i opremljenim sobama što im omogućava da uspješno studiraju. Sestre im nude doručak i večeru, a studentice također mogu same pripremiti obroke koristeći malu priručnu kuhinju.

Roditelji rado povjeravaju svoje kćeri sestrama jer znaju da će se o njima dobro skrbiti te da će tu biti zaštićene od lošeg utjecaja društva. Danas u toj zajednici žive i djeluju tri sestre koje svjedoče primjerom redovničkog i sestrinskog života, molitvom i nemametljivom dobrotom i ljubavlju koja je sposobna podnijeti mnoge poteškoće. Naš dom za studentice, kao ugodan i uređen prostor, također cijene državne vlasti. Već 70-ih godina egipatska je vlada odala priznanje sestrama zbog njihovih zasluga na socijalnom području.

Kućna kapela, posvećena sv. Tereziji od Djeteta Isusa, u kojoj sestre molitvom krijepe svoju odanost Bogu i poslanje služenja mladima i njihovim obiteljima, uvijek je dostupna i studenticama. Većina studentica je muslimanske vjere, neke su pravoslavne ili katoličke vjere koptskog obreda i one se ponekad pridruže sestrama na misi koju slave franjevcii.

Studentice jako cijene otvorenost sestara i poštovanje koje imaju prema njihovoj vjeri. Posebno to dolazi do izražaja tijekom mjeseca ramazana kada se sestre trude za muslimanske djevojke pripremati obroke po propisima Islama i nude im dobar, obilan obrok navečer nakon cjelodnevnog strogog posta. Studentice prepoznaju da to od sestara zahtijeva znatan napor i veće troškove. Svoju zahvalnost prema sestrama pokazuju tako što i one obraduju sestre za blagdane, posebno za Božić i Uskrs. Tako se u međusobnom poznavanju i poštivanju otvara i osnažuje međuvjerski dijalog u duhu enciklike pape Franje *Fratelli tutti*.

Mnoge studentice se i nakon puno godina sa zahvalnošću vraćaju sestrama i rado pokazuju svojim obiteljima gdje su učile i obogaćivale se životnim iskustvima. Neke već godinama unaprijed upisuju i svoje kćeri u isti dom za studentice.

U domu je obično 70 do 80 studentica ali ove godine ih je zbog pandemije oko 50. U poslovima čišćenja prostora i u kuhinji sestrama pomaže nekoliko uposlenih laika. I na taj način, nudeći zaposlenje, sestre pomažu siromašnjim djevojkama i ženama da ostvare bolje uvjete za život.

Tako misijsko djelovanje sestara po njihovom svjedočenju i molitvi u muslimanskom okruženju grada Kaira prelazi zidove doma za studentice i širi se izvan granica Egipta.

s. Suzana Masten

